

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.911 van 13 februari 2012
in de zaken A. 202.300/IX-7465
202.305/IX-7466**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Katrien Crauwels
 kantoor houdend te 2600 Berchem
 Fruithoflaan 124/14
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de stad MECHELEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 adviseur-jurist Peter Verheyden
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Fr. de Merodestraat 88
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vorderingen

1.1. De vordering, ingesteld op 2 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 mei 2011 van de korpschef van de lokale politie te Mechelen waarbij XXXX met ingang van 19 mei 2010 wordt herplaatst naar de functie van APO-officier (de zaak G/A 202.300/IX-7465).

1.2. Op 3 november 2011 heeft de verzoeker met een nieuw verzoekschrift opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging van dezelfde beslissing gevraagd (de zaak G/A 202.305/IX-7466).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in beide zaken een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft over beide zaken een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 januari 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Lien Coenen, die loco advocaat Katrien Crauwels verschijnt voor de verzoeker, en adviseur-jurist Peter Verheyden, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft voor wat de grond van de zaak betreft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is commissaris van politie te Mechelen, tewerkgesteld in de functie van directeur politiezorg. Van 26 oktober 2009 tot 30 april 2010 is hij met ziekteverlof.

3.2. Op 4 januari 2010 treedt het door de nieuwe korpschef aangepaste organogram in werking. De voorheen ingerichte directies verdwijnen daarmee. Er wordt een geheel nieuwe structuur opgezet.

3.3. De korpschef stelt de verzoeker bij zijn terugkeer in de dienst begin mei 2010, de functie van “officier-projectwerking” voor als nieuwe taakin-vulling.

Er ontspint zich vervolgens een discussie tussen de korpschef en de verzoeker omtrent het statuut en de inhoud van de voorgestelde functie, waarop de verzoeker bij e-mailbericht van 17 mei 2010 aan de korpschef laat weten dat hij het voorstel “niet aanvaardbaar” vindt, onder meer omdat de functie niet gelijkwaardig is aan deze van directeur politiezorg en omdat de opdracht die hij krijgt onmogelijk binnen de vooropgestelde timing uitgevoerd kan worden.

3.4.1. Met een e-mailbericht van 18 mei 2010 deelt de korpschef aan de verzoeker mee:

“[...]

Aangezien je ondanks mijn uitdrukkelijke vraag weigerde te bevestigen of je op het aanbod als projectofficier wenste in te gaan heb ik in het raam van de door u gevraagde ondubbelzinnige duidelijkheid over uw positie, functie en opdracht beslist u de opdracht van APO-OGP op te nemen.

De taak gaat in vanaf morgen woensdag 19-05-10.”

De afkorting APO staat voor “ambtshalve politieeel onderzoek” en OGP staat voor “officier van gerechtelijke politie”. Het ambtshalve politieeel onderzoek is een systeem opgezet door het college van procureurs-generaal (omzendbrief COL 8/2005 - herziening 27 april 2009) waarbij de politie zelf, zonder instructie van het parket, een opsporingsonderzoek voert.

3.4.2. De juiste draagwijdte van de beslissing van 18 mei 2010 wordt aan de verzoeker toegelicht in een brief van de korpschef van 20 augustus 2010.

De verzoeker bestrijdt deze beslissing met een verzoek tot schorsing en tot nietigverklaring. Het verzoek tot schorsing wordt ingewilligd bij tussenarrest nr. 212.381 van 4 april 2011. Omdat de geschorste beslissing op 3 mei 2011 -door de hier bestreden beslissing- werd ingetrokken, is het beroep tot

nietigverklaring zonder voorwerp verklaard bij arrest nr. 215.671 van 10 oktober 2011.

3.5. Op 3 mei 2011 vervangt de korpschef de oorspronkelijke, door de Raad van State geschorste, beslissing van 18 mei 2010 door een nieuwe beslissing. Dit is de beslissing waarvan nu de schorsing en de vernietiging wordt gevraagd. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Gelet op het feit dat middels het in werkingtreden op 4 januari 2010 van het aangepaste organogram het niveau van de directies werd afgeschaft en de directeursfuncties, waaronder ook deze van directeur politiezorg, ophielden te bestaan;

Gelet op het feit dat hogervermeld schorsingsarrest van 4 april 2011 dan ook geenszins tot gevolg heeft dat commissaris XXXX zijn voormalige functie van directeur politiezorg opnieuw zou bekleden;

Gelet op het feit dat hogervermeld schorsingsarrest van 4 april 2011 wel tot gevolg heeft dat vanaf de datum van kennisgeving van dit arrest, met name op 12 april 2011, de beslissing van 18 mei 2010 waarbij commissaris XXXX werd herplaatst, niet meer als juridische grondslag kan gehanteerd worden voor de invulling van de functieinhoud van commissaris XXXX, dat er dan ook minstens met ingang vanaf 12 april 2011 een nieuwe beslissing dient getroffen te worden met betrekking tot de functieinhoud van commissaris XXXX en hierbij het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State van 4 april 2011 dient gerespecteerd te worden;

Dat uit voorgaande overwegingen dan ook geconcludeerd dient te worden dat de beslissing van 18 mei 2010 van de korpschef van de lokale politie te Mechelen waarbij commissaris XXXX wordt herplaatst naar aanleiding van het schorsingsarrest van de Raad van State van 4 april 2011, dient heroverwogen te worden rekening houdend met de motieven die vervat zijn in dit schorsingsarrest;

Deze heroverweging, die rekening houdt met de motieven van het schorsingsarrest van 4 april 2011, resulteert dan ook in de volgende beslissing:

Gelet op artikel 44 van de WGP waarin wordt bepaald dat de korpschef instaat voor de leiding, de organisatie en de verdeling van de taken binnen het lokaal politiekorps en het beheer van dit korps;

Gelet op de COL 8/2005, herziene versie van 27 april 2009, waar met betrekking tot de functie van APO-officier het volgende staat:

‘4.4. Organisatie binnen de politiediensten

Het A.P.O veronderstelt een grote verantwoordelijkheid in hoofde van de politiediensten en in het bijzonder van de leidinggevende politieambtenaren. Deze laatsten dienen immers niet alleen in te staan voor een grondige efficiënte en tijdige afhandeling van de dossiers, maar moeten bovendien blijk geven van verantwoordelijkheidszin, alertheid en van het vermogen om de hen gemelde feiten correct in te schatten niet in het minst met betrekking tot het ogenblik waarop de parketmagistraat desgevallend moet worden geraadpleegd.

Om deze redenen is het onontbeerlijk dat:

- initiatieven worden genomen om het politiepersoneel op te leiden in en vertrouwd te maken met de nieuwe werkmethodes, in samenwerking met de politiescholen;
- in elk lokaal politiekorps minstens één ervaren en leidinggevend politieambtenaar wordt aangeduid als A.P.O.-verantwoordelijke om het verloop van de in A.P.O. behandelde zaken op te volgen;
- in elk lokaal politiekorps een A.P.O.-officier wordt aangeduid die de problematiek van het A.P.O.-systeem als dusdanig op de voet volgt en contacten onderhoudt met de A.P.O.-magistraat.’

Dat uit hogervermelde COL 8/2005 dan ook blijkt dat het aangewezen is om te voorzien in de betrekking van APO-officier;

Gelet op artikel VI.II.85 RPPol, 8° dat bepaalt dat een personeelslid wegens enigerlei oorzaak kan worden herplaatst;

Gelet op artikel VI.II.86 RPPol dat bepaalt dat de herplaatsing wordt bevolen door de korpschef;

Gelet op artikel VI.II.88 RPPol dat bepaalt dat de herplaatsing steeds gebeurt in het betrokken kader van het korps waarvan het personeelslid op het ogenblik van de beslissing tot herplaatsing deel uitmaakt;

Gelet op artikel VI.II.91 RPPol dat bepaalt dat het herplaatste personeelslid zijn graad en de daaraan verbonden loonschaal behoudt;

Gelet op artikel VI.II.89 RPPol dat het volgende bepaalt:

‘De herplaatsing van een personeelslid gebeurt in een vacante betrekking die kan worden toegekend aan een personeelslid dat bekleed is met een graad uit dezelfde (gradengroep) als die van de herplaatste.

Bij gebreke aan een vacature of indien op het ogenblik van de beslissing tot herplaatsing een procedure loopt om de betrekking bij mobiliteit toe te wijzen, geschiedt de herplaatsing in overtal. In dat geval wordt het personeelslid ambtshalve aangewezen voor een binnen zijn politiekorps vacantverklarde betrekking, zodra een dergelijke betrekking niet bij mobiliteit overeenkomstig hoofdstuk II van deze titel werd toegewezen.’

Gelet op het feit dat tot vóór de beslissing van 18 mei 2010 waarbij commissaris XXXX werd herplaatst, de betrekking van APO-officier niet was ingevuld binnen de PZ Mechelen en enkel de betrekking van APO-verantwoordelijke was ingevuld, met name door hoofdinspecteur Freddy Holemans; de betrekking van APO-officier was dan ook vacant op het moment van de beslissing van 18 mei 2010;

Gelet op het feit dat het, zoals ook blijkt uit hogervermeld schrijven van 20 augustus 2010 van de korpschef van de lokale politie Mechelen dat werd gericht aan commissaris XXXX, steeds de bedoeling is geweest dat commissaris XXXX werd herplaatst in de betrekking van APO-officier en dus niet in de betrekking van APO-verantwoordelijke;

Gelet op artikel VI.II.87 RPPol dat het volgende bepaalt:

‘De herplaatsing in een betrekking gebeurt met inachtneming van de functiebeschrijving en het gewenste profiel van de titularis van die betrekking. Inzonderheid moet het personeelslid geslaagd zijn voor de vereiste selectieproeven indien deze voor het toewijzen van de betrekking vereist zijn.

Indien het personeelslid omwille van medische ongeschiktheid wordt herplaatst, moet de nieuwe betrekking verenigbaar zijn met zijn gezondheidsprofiel.’

Gelet op de functiebeschrijving, met inbegrip van het gewenst profiel, voor de betrekking van APO-officier, die gevoegd wordt als bijlage bij dit besluit;

Gelet op het feit dat commissaris XXXX, gelet op zijn opgebouwde kennis en ervaring als leidinggevende binnen het korps, beschikt over de noodzakelijke competenties om deze betrekking van APO-officier, zoals omschreven in hogervermelde functiebeschrijving, uit te oefenen;"

De bestreden beslissing is aan de verzoeker betekend met een schrijven van 3 mei 2011 dat door hem op 4 mei 2011 werd ontvangen.

IV. Samenvoeging

4. De twee vorderingen zijn tegen dezelfde beslissing gericht. Zij worden samengevoegd.

V. Rechtspleging

5. De verzoeker heeft tegen dezelfde beslissing twee verzoekschriften ingediend waarin telkens de vernietiging en de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

6. De gecoördineerde wetten op de Raad van State verbinden geen rechtsgevolgen aan het naast elkaar bestaan van twee rechtsgeldig ingediende verzoekschriften die gericht zijn tegen dezelfde bestuurshandeling. Artikel 17, § 1, vijfde lid, van de wet, die de procedureshopping tussen de verschillende soorten schorsingsvorderingen moet tegengaan (Parl. St., Kamer 2005-06, nr. 2479/1, p. 24-25) en de uitdrukkelijke vermelding, in artikel 17, § 3, derde lid, van de wet dat een vordering tot schorsing ingediend na een annulatieberoep niet ontvankelijk is, sluiten het indienen van twee verzoekschriften tot annulatie niet uit en verbieden ook niet dat bij het indienen van een tweede verzoekschrift nog een schorsingsvordering mag gevoegd worden. Meer nog, artikel 17, § 3, derde lid, bepaalt nu uitdrukkelijk dat een verzoeker de mogelijkheid heeft om tijdig een “nieuw beroep” met verzoek tot schorsing in te dienen.

7. Te dezen is het tweede verzoekschrift niets meer dan de herneming van het eerste met een aanvulling op het vlak van de feitelijke gegevens en enkele detailaanpassingen bij de uiteenzetting van de middelen. Deze herneming bewijst de bedoeling van de verzoeker om het eerste verzoekschrift in het tweede te laten opgaan of, anders gezegd dat de verzoeker impliciet maar zeker afstand doet van zijn eerste vordering, zodat deze hier verder buiten beschouwing wordt gelaten.

VI. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie van de verwerende partij

8. De verwerende partij werpt op dat de vorderingen laattijdig ingediend zijn aangezien de bestreden beslissing op 3 mei 2011 ter kennis van de verzoeker gebracht is.

Beoordeling

9. Terecht stelt de verzoeker daar tegenover dat de hem gedane aanzegging geen melding maakt van de mogelijkheid om een annulatieberoep in te dienen, als voorgeschreven door artikel 19, tweede lid, van de Raad van State-wet zodat de beroepstermijn slechts aangevangen is vier maanden na de kennisgeving, dit is op 4 september 2011. Vanuit dat oogpunt zijn de vorderingen wel degelijk tijdig ingediend.

VII. Onderzoek van de vordering

10. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. De ernst van het tweede en derde middel, partim

Standpunt van de partijen

11. De verzoeker voert de schending aan van het wettigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

In het eerste onderdeel van het middel zet hij uiteen dat hem indertijd was beloofd dat hij, na de afschaffing van de directies en de functies van directeur, een functie van stafofficier zou krijgen en dat volgens het nieuw organogram de andere directeurs werden herplaatst -zelfs met een formeel besluit- in een betrekking “in of dichtbij het kabinet van de korpschef” terwijl er voor zijn geval in het nieuwe organogram zelfs geen nieuwe betrekking was voorzien. Toen hij na een afwezigheid wegens ziekte begin mei 2010 in het korps terugkeerde, kreeg hij de opdracht van APO-OPG toegewezen, moest hij van bureel verhuizen, mocht hij geen thuis- of overwerk meer presteren en werd zijn internettoegang en professioneel mailadres geschrapt.

Er is voor hem geen formeel besluit genomen waarbij hij herplaatst wordt, terwijl dit wel is gebeurd voor zijn collega's-directeur, maar voor dat onderscheid bestaat geen objectieve reden. Voorts blijkt uit de herplaatsingsbesluiten van zijn collega's, die met hem min of meer op gelijke hoogte stonden, dat zij overgeplaatst zijn naar een betrekking van hun graad en aangepast aan hun profiel. Zij kregen een “functie van een gelijkaardig kaliber” en er werd rekening gehouden met hun beroepsverleden binnen het korps, hun kennis en hun vaardigheden. Hijzelf daarentegen is “uit zijn kader” gelicht en werd tewerkgesteld in een compleet andere dienst, betrekking en kantooromgeving zonder enige band met zijn voorgaande betrekking. Ook dat is een verschillende behandeling waarvoor geen objectieve reden bestaat. Artikel VII.II.87 RPPol bevat de verplichting om het daarin uitgewerkt voorschrift gelijk toe te passen op alle gevallen; een ongelijke toepassing van de regel maakt derhalve een schending uit van het wettigheidsbeginsel of minstens van het rechtszekerheids- en het

redelijkheidsbeginsel. Hij besluit dat uit de besluiten, waarbij zijn collega's diensthoofd werden herplaatst, blijkt "dat de verwerende partij de herplaatsing van personeelsleden in vergelijkbare gevallen veel gunstiger beoordeeld heeft dan die van (hem)".

Het aldus ontwikkeld middel sluit aan bij het eerste en het tweede onderdeel van het tweede middel waarin de verzoeker de schending aanvoert van artikel VII.II.87 en VII.II.89 RPPol doordat zijn overplaatsing naar de betrekking van APO-verantwoordelijke tot gevolg heeft dat hij zijn kennis en vaardigheden, verworven in het leidinggevend ambt dat hij bekleedde, niet kan valoriseren en doordat hij als commissaris van politie wordt herplaatst naar een betrekking van het middenkader in een functie van een lagere graad die uitvoerende taken behelst, waarvoor geen commissaris vereist is en die bovendien niet vacant was -commissaris P. Leemans vervult immers de functie van APO-officier en F. Holemans deze van APO-verantwoordelijke-. Dit is in strijd met het RPPol dat voorschrijft dat de herplaatsing gebeurt in een vacante betrekking bestemd voor een personeelslid met een graad van dezelfde gradengroep als deze van de herplaatste.

12. De verwerende partij antwoordt in haar nota met opmerkingen dat er wel degelijk een formeel besluit tot herplaatsing van de verzoeker bestaat en zij verwijst voorts naar haar antwoord op het tweede middel waarin de schending van de artikelen VI.II.87 en VI.II.89 RPPol werd aangevoerd doordat de verzoeker de kennis en vaardigheden die hij als leidinggevend commissaris verworven heeft in zijn nieuwe functie van APO-verantwoordelijke niet meer kan benutten en doordat de verzoeker werd herplaatst naar een betrekking van het middenkader. Met betrekking tot die problematiek stelt zij vooreerst dat de verzoeker wordt herplaatst in de betrekking van APO-officier zoals bedoeld in de omzendbrief van de procureurs-generaal en dat van die betrekking nu een functiebeschrijving met profielvereisten wordt voorgelegd, waaraan de verzoeker voldoet zodat voldaan is aan artikel VI.II.87 RPPol. Zij voegt daaraan toe dat, wanneer een overheid een ambtenaar herplaatst, zij er niet moet voor zorgen dat de herplaatsing gebeurt in een betrekking die 100% afgestemd is op het profiel van de betrokkene, maar

alleen moet nagaan of het profiel van de ambtenaar voldoet aan het profiel van de functie waarin de herplaatsing gebeurt. Zij betwist vervolgens dat de verzoeker zou herplaatst zijn in een functie van het middenkader waardoor artikel VI.II.89 RPPol miskend zou zijn. De betrekking van APO-officier was immers niet ingenomen -niet door hoofdinspecteur F. Holemans, die APO-verantwoordelijke is, en ook niet door commissaris P. Leemans- en de grote achterstand bij het verwerken van gerechtelijke PV's rechtvaardigde dat de betrekking van APO-officier ingevuld werd. Zoals elders is daarvoor beroep gedaan op een commissaris van politie.

Beoordeling

13. Met de bestreden beslissing heeft de korpschef formeel vastgesteld dat de verzoeker herplaatst wordt. De verwijzing door de verzoeker naar een ongelijke behandeling omdat dergelijk formeel besluit in zijn geval zou ontbreken, mist feitelijke grondslag.

14. De verwerende partij betwist niet dat de verzoeker vóór het invoeren van de nieuwe structuur op 4 januari 2010 tewerkgesteld was in de functie van directeur-politiezorg, en dat hij in die hoedanigheid de leiding had over ongeveer 250 personeelsleden. Uit het organogram dat de verzoeker voorlegt blijkt dat in die tijd naast de directie politiezorg nog drie andere directies bestonden -recherche, personeel en middelen, beleidsvoorbereiding- die allen rechtstreeks onder de leiding van de korpschef stonden. De korpschef had ook rechtstreeks zeggenschap over een secretariaat en leidde de dienst intern toezicht.

De reorganisatie van de dienst begin 2010 wordt neergelegd in een nieuw organogram, dat op 28 december 2009 werd verspreid: aan de korpschef wordt een adjunct-korpschef toegevoegd en het korps wordt opgedeeld in zes zuilen: korpssecretariaat, stafmedewerkers, operationele diensten -opgesplitst in vijf afdelingen: jeugd en gezin, interventie, gebiedsgebonden politiezorg, verkeer, recherche-, operationele steundiensten -opgesplitst in zes afdelingen-, niet-operationele steundiensten -opgesplitst in zes afdelingen, waaronder

“gerechtelijke administratie en KS”- en kwaliteitsmanagement -opgesplitst in drie afdelingen. In de nota van 28 december 2009 wordt melding gemaakt van een aantal “bijsturingen op leidinggevend niveau”. Daarbij wordt een adjunct-korpschef aangewezen evenals vier afdelingshoofden voor de operationele diensten. De verzoeker krijgt, als leidend ambtenaar van een operationele dienst, op dat ogenblik geen nieuwe opdracht.

15. De verzoeker wordt op 19 mei 2010 herplaatst naar “APO-OGP”. Wegens onduidelijkheid van de opdracht die aan de verzoeker daarmee was gegeven en daarmee samenhangend de onduidelijkheid over de vraag of de verzoeker de plaats van APO-officier dan wel APO-verantwoordelijke innam, is met de bestreden beslissing die herplaatsing bevestigd en gepreciseerd. Meer bepaald wordt nu gesteld dat de verzoeker herplaatst wordt in “de betrekking van APO-officier” bedoeld in de omzendbrief van de procureurs-generaal. Er wordt gesteld dat die betrekking in Mechelen alsnog niet was ingevuld en dat de verzoeker voldoet aan de functiebeschrijving “gevoegd als bijlage bij dit besluit”. Die functiebeschrijving verwijst naar een aangepast organogram, waaruit -relevant voor deze zaak- blijkt dat de korpschef zich laat bijstaan door zes “stafdiensten” en dat de operationele steundiensten, waarvan de afdelingen rechtstreeks onder de korpschef ressorteren, nu geen afdeling “gerechtelijke administratie en KS” meer omvat, maar een afdeling “gerechtelijk secretariaat”. Het is binnen die afdeling dat de functie “CP APO-officier” gesitueerd wordt en dat de verzoeker dus moet werken. Zijn opdracht en plaats in het bestuur is vervat in het functieprofiel dat volgende voorschriften bevat: hij “rapporteert direct aan het diensthoofd gerechtelijk secretariaat” en regelt met het diensthoofd de werking van zijn dienst tijdens zijn afwezigheid; hij rapporteert aan de korpschef over zijn vergaderingen op het parket waarop hij het korps vertegenwoordigt en hij heeft informele contacten in lopende dossiers; hij vervangt de dienstchef bij diens afwezigheid, hij is de eindverantwoordelijke voor het correct en efficiënt verloop van de VAPO- en de APA-procedure binnen het korps en het aanspreekpunt voor het parket; hij wordt bijgestaan door een hoofdinspecteur APO-verantwoordelijke die hij leidt en informeert.

16. In het kader van het besproken middel moet uitgemaakt worden of de verzoeker, anders dan collega's met wie hij zich vergelijkt omdat zij vóór 2010 net als hij in een leidinggevende positie tewerkgesteld waren, herplaatst wordt in een ondermaatse functie. Niet betwist wordt, als gezegd, dat de verzoeker als directeur-politiezorg vroeger de leiding had over een groot aantal medewerkers. De verwerende partij betwist ook niet dat de collega's met wie de verzoeker zich vergelijkt inderdaad allen herplaatst zijn naar een staffunctie -hetgeen ook de verzoeker initieel ambieerde- of naar een leidende plaats binnen de operationele diensten. Vraag is dus of de verzoeker, die in een vergelijkbare situatie met zijn collega's is, herplaatst wordt in een functie die niet gelijkwaardig is aan een staffunctie of een verantwoordelijke functie in de operationele dienst.

17. De verwerende partij verwijst naar "de betrekking van APO-officier". Zij lijkt daarmee het bestaan van een afzonderlijke betrekking te verantwoorden door een bevel vervat in de omzendbrief COL 8/2005. Die stelling faalt evenwel: de omzendbrief stelt de verplichting in om een APO-officier aan te wijzen, maar bepaalt niet dat daarvoor in een aparte betrekking moet worden voorzien. De omzendbrief bepaalt ook niet welke graad de APO-officier moet bezitten; er wordt alleen gezegd dat de APO-verantwoordelijke, die het verloop van de in APO behandelde zaken opvolgt, "een ervaren en leidinggevend politieambtenaar" moet zijn. Daaruit kan afgeleid worden dat de APO-officier, "die de problematiek van het APO-systeem op de voet volgt" en die de verbindingspersoon vormt met de APO-magistraat, een superviserende taak heeft en dus van een hoger niveau moet zijn. De verzoeker kan moeilijk aanhouden dat die opdracht beneden zijn vaardigheden en bekwaamheden ligt.

18. Terecht stelt de verwerende partij dat het voor een herplaatsing niet vereist is dat de nieuwe betrekking voor 100 % afgestemd is op het profiel van de betrokkene; zij moest overeenkomstig artikel VI.II.87 RPPol enkel nagaan of het profiel van de ambtenaar voldoet aan het profiel van de functie waarin de herplaatsing gebeurt. Te dezen staat dit buiten kijf: de verzoeker betwist niet dat hij de bekwaamheden heeft om de rol van APO-officier te vervullen.

Overeenkomstig artikel VI.II.89 RPPol moet de herplaatsing gebeuren in een betrekking die kan worden toegekend aan een personeelslid van dezelfde gradengroep als de herplaatste. Ook dit lijkt te dezen het geval te zijn, aangezien de verzoeker als commissaris van politie behoort tot de gradengroep van de officieren en hij herplaatst wordt als APO-officier.

De door het RPPol gestelde voorwaarden voor de herplaatsing van de verzoeker naar de betrekking van APO-officier lijken aldus vervuld.

19. Het instellen van een nieuwe betrekking van APO-officier was niet verplicht. De korpschef heeft daar eigener gezag toe besloten en er met het functieprofiel een eigen inhoud aan gegeven. Of het werk dat de verzoeker daadwerkelijk moet verrichten verwordt tot louter uitvoerende taken is een feitelijkheid die geen verband houdt met de wettigheid van de bestreden beslissing. Dat de taak van APO-officier geen volledige dagtaak zou kunnen behelzen, zoals de verzoeker aanvoert, maakt die handelwijze niet onwettig en behoort tot de beleidsvrijheid van het bestuur. De verzoeker voert ook aan dat het functieprofiel dat voor de betrekking is opgesteld onregelmatig is -het eerste onderdeel van het tweede middel-, maar die rechtsvraag wordt hic et nunc, gelet op wat volgt, buiten het onderzoek gehouden.

20. De verzoeker voert aan dat een aantal collega's, die in de vorige structuur een vergelijkbare functie uitoefenden, in de nieuwe organisatie herplaatst zijn in een betrekking die aangepast is aan hun graad en hun profiel, dit wil zeggen dat zij hun kennis en vaardigheden die zij verwierven in een vorige betrekking kunnen valoriseren. Hij verwijst naar de situatie van P. Geens, die als vroeger directeur "personeel en middelen" herplaatst is naar de functie van "stafmedewerker-organisatieadvies", naar M. Dommicent, die voorheen pers-verantwoordelijke en directeur beleidsondersteuning was en herplaatst is in de betrekking van "adjunct-korpschef", naar D. Dumoulin, die als vroegere adjunct-directeur van "personeel en middelen" nu "stafmedewerker - infrastructuur-cameranetwerk" wordt, naar R. Van Daele die als vroegere "directeur-recherche" nu in de functie "coördinator Interne Veiligheid" op het

stadhuis rechtstreeks onder de burgemeester gaat werken, naar E. Van Den Broeck die van “directeur beleidsondersteuning” herplaatst wordt als “stafmedewerker intern toezicht” en E. Baeck die van de vroegere functie “adjunct-directeur Recherche” herplaatst wordt naar “operationeel coördinator recherche”. Hijzelf daarentegen zou geen gelijkaardige behandeling gekregen hebben: hij is “uit zijn kader gelicht” -hij was directeur van een operationele dienst met 250 medewerkers- en wordt tewerkgesteld in een compleet andere dienst, in een nieuwe betrekking en kantooromgeving, zonder nog enige band te hebben met zijn vorige functie en met slechts één medewerker. In zijn brief van 13 september 2010 heeft hij het over een tewerkstelling als “uitvoerend medewerker in een steundienst die hij zelf vroeger als afdelingshoofd geleid heeft, onder het hiërarchisch gezag van een andere commissaris, op het functioneel niveau van een hoofdinspecteur en zonder directe medewerkers”.

De verwerende partij betwist de stelling van de verzoeker niet. Zij geeft aldus geen verklaring waarom zij, wanneer zij besliste om de verzoeker te herplaatsen naar de betrekking van APO-officier, hem in haar structuur niet kon of wenste in te voegen op het niveau dat zij gepast achtte voor personeelsleden met zijn vaardigheden en bekwaamheden -de verzoeker lijkt aanspraak te maken op een tewerkstelling als stafmedewerker-, maar integendeel heeft gemeend hem te moeten inschakelen in een bestaande dienst -het gerechtelijk secretariaat-, hem daar onder het gezag en de leiding te plaatsen van een ander commissaris -waarvan hier ook niet betwist wordt dat hij voorheen de ondergeschikte van de verzoeker was-, en hem ook materieel tewerk te stellen in omstandigheden die niet vergelijkbaar zijn met deze van zijn collega's.

21. Wegens deze inpassing in een hiërarchische structuur waarbij hij onder het gezag geplaatst wordt van een andere commissaris, stelt de verzoeker terecht dat hij een andere behandeling krijgt dan zijn collega's. De verwerende partij slaagt er niet in deze onderscheiden behandeling deugdelijk te verantwoorden. Die reden blijkt ook niet uit de stukken die aan de Raad van State werden voorgelegd. Dit laat toe te besluiten dat de verzoeker bij zijn herplaatsing

niet de behandeling gekregen heeft die zijn collega's uit de vroegere structuur te beurt gevallen is.

22. Het middel is ernstig.

B. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

23. De verzoeker zet uiteen dat de bijzondere omstandigheden waarin hij zich bevindt moeten doen besluiten tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel: hij wordt professioneel gediskwalificeerd uit een leidinggevende functie met 250 medewerkers en een breed verantwoordelijkheidsdomein om tewerkgesteld te worden in een betrekking van een lagere graad die niet overeenstemt met zijn profiel en geheel ongelijkwaardig is met wat hij vroeger deed; hij wordt begraven in een uitvoerende taak bestemd voor een lager kader en tewerkgesteld in een landschapsbureau waar hij dagelijks geconfronteerd wordt met personeelsleden waarover hij voorheen de leiding had en waarvan hij nu de processen-verbaal administratief moet afwerken. Dit alles is nadelig voor het in stand houden van zijn beroepservaring en -kwalificaties, bezorgt hem reputatieschade binnen en buiten het korps, het hypothekeert zijn carrièrekansen en het voortduren ervan wekt de indruk dat de overplaatsing terecht was. Ook op privévlak ondergaat hij de gevolgen van de bestreden beslissing: een wezenlijk lager maandelijks inkomen -onder meer omdat weekend of overwerk aan banden gelegd wordt- leidt tot een lagere levensstandaard voor een gezin met twee studerende kinderen.

24. De verwerende partij antwoordt daarop in essentie wat volgt: van het financieel nadeel wordt geen concreet bewijs geleverd en er bestaat geen causaal verband tussen de bestreden beslissing en het minder-inkomen of het verlies van voordelen waar de verzoeker zich over beklaagt; het moreel nadeel dat aangevoerd wordt is herstelbaar, minstens heeft de verzoeker zelf in een sollicitatie een zeer positieve omschrijving gegeven van de functie van APO-officier zodat

zijn opstelling in deze zaak sterk gerelativeerd moet worden; de reputatieschade waarnaar verwezen wordt berust op een veronderstelling; met betrekking tot de nieuwe plaats van tewerkstelling is de verzoeker niet slechter af dan zijn diensthoofd P. Lammens; dat hij niet meer mag deelnemen aan vergadering wordt niet hard gemaakt; hij is niet gedegradeerd en het is onjuist dat hem als gevolg van de bestreden beslissing onterecht voordelen worden ontnomen.

Beoordeling

25. In het arrest nr. 212.381 van 4 april 2011 is het bestaan van een ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangenomen omdat vastgesteld werd dat de verzoeker moest gaan werken in een functie die alsnog niet gedefinieerd was en waarvoor de toegangsvereisten niet bekend waren, zodat het misschien wel mogelijk was dat de verzoeker tewerkgesteld werd in een betrekking beneden zijn competenties en verdiensten. Die onduidelijkheid heeft nu een oplossing gekregen: de verzoeker is herplaatst naar een betrekking van APO-officier en op zich lijkt er geen juridisch beletsel te bestaan om de verzoeker voor die betrekking aan te wijzen. De drastische verslechtering van zijn inschakeling -hij wordt de ondergeschikte van het diensthoofd van het gerechtelijk secretariaat terwijl hij voorheen zijn chef was- en de nadelige arbeidsomstandigheden waarin hij voortaan moet werken, berokkenen hem evenwel een nadeel dat hij niet langer dan strikt noodzakelijk moet ondergaan.

Er wordt aangenomen dat de verzoeker een nadeel lijdt dat ernstig is en moeilijk te herstellen.

VIII. Anonimisering

26. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van

niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

- 1. De zaken nrs. G/A. 202.300/IX-7465 en G/A. 202.305/IX-7466 worden samengevoegd.**
- 2. De Raad van State verwerpt de vordering in de zaak G/A. 202.300/IX-7465.**
- 3. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 mei 2011 van de korpschef van de lokale politie te Mechelen waarbij XXXX met ingang van 19 mei 2010 wordt herplaatst naar de functie van APO-officier (de zaak G/A. 202.305/IX-7466).**
- 4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 februari 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche